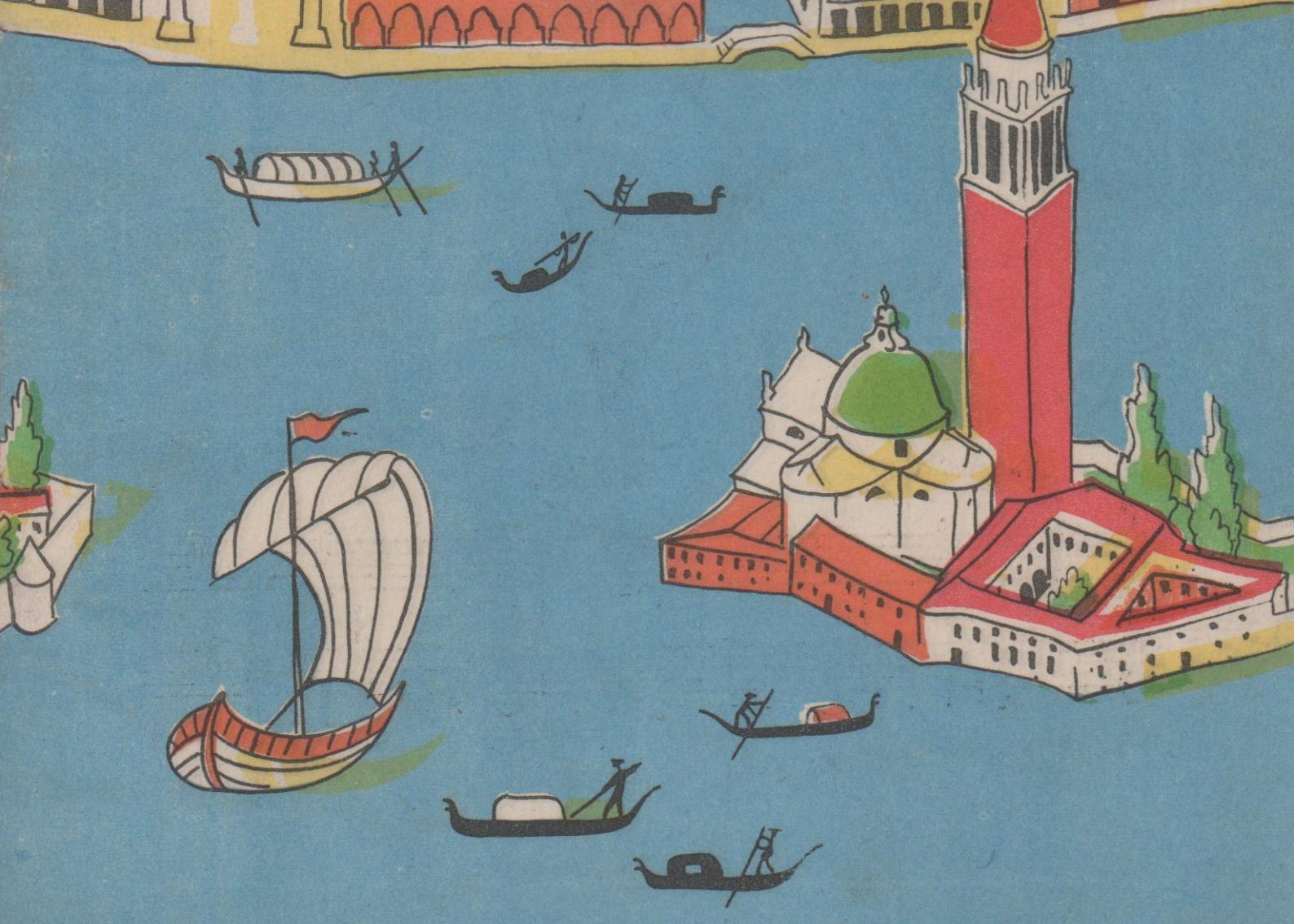

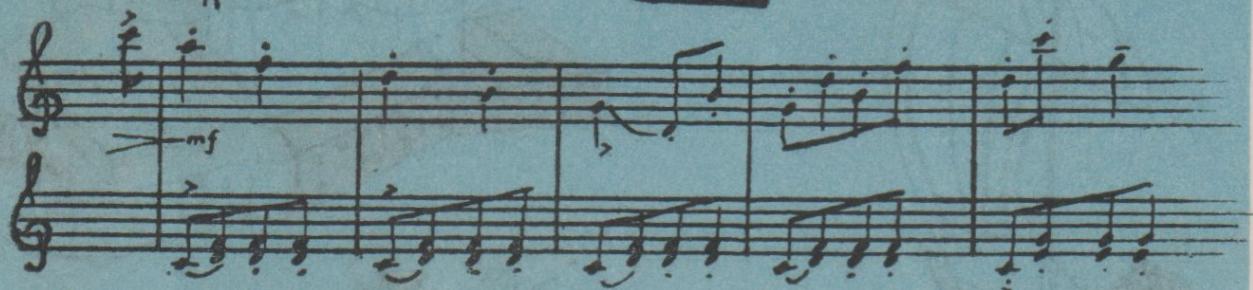
SLUHA
DVOU PÁNU

B9 52

Truffaldino

JARMIL BURGHÄUSER

(* 1921)

patřící do řady našich mladých skladatelů, je autorem již pěti dokončených jevištních děl: prvotiny »Alladina a Palomíd« z r. 1944, dvou oper — »Lakomec«, »Karolinka a lhář« a dvou baletů — »Honza a čert« a »Sluha dvou pánu«.

Balet »Sluha dvou pánu« tvoří v Burghauserově díle významný mezník. Skladatel zde nachází cestu k novému hudebnímu výrazu a není náhodou, že se tak stalo právě v souvislosti s radostným a svěžím námětem Goldoniho. Z řady Burghauserových jevištních děl je patrno, že ho již několikrát zlákala svou pravdivostí a plností románská literatura. A lidový hrdina — vtipný, praktický a dobrý člověk, jehož prototypem je náš český Honza — zde se mu objevil v podobě sluhy Truffaldina. Ten je hlavním hrdinou Goldoniho hry i zdařilého baletního libreta Jana Reye.

I když lze o Sluhovi mluvit jako mezníku v skladatelově vývoji, není tím míněno přerušení dřívější linie. Dosavadní autorovy umělecké výboje tu trvají, objevují se však v naprosto jiném světle. Především melodika je oproštěna od vší romantické chromatičnosti — neztrácí však svou českost. S nezbytnými názvuky na italský folklor, prostotu a lehkost Mozartova a ironii Prokofjevova, je to líbezná česká melodika, prohloubená citovou opravdovostí — jejíž linie vytváří v díle jakýsi pohled na Itálii, viděnou českýma očima. Ona oproštěnost, sledovaná již v melodice, je nápadná i v ostatních složkách díla — například v harmonii a v instrumentaci. Impresionistické opary nezahalují čistotu orchestrálních barev a tyto pak s naprostou střídmostí vynikají v plném jasu a pestrosti.

Stavebně je balet vybudován jako řada uzavřených, formálně prostých čísel, spjatých jednoduchým motivickým materiélem. Skladatel zde bohatě využívá příznačných motivů. Základní postavy jsou charakterizovány výraznými tématy, které umožňují nejrůznější obměňování ve shodě s bohatstvím nálad a situací goldoniovské komedie. Zvláště neobyčejně půvabná jsou téma obou Truffaldinových párů, Beatrice a Florinda, a zjemnéna pak téma Truffaldina samého. Sledovat charakteristickou motivickou práci je v Burghauserově baletu požitkem nejen pro hudebníky, nýbrž — jak již ukázala provedení na našich a zahraničních scénách — i pro tanečníky.

Florindo

Allegro appassionato

Musical score for two staves (treble and bass). Key signature: C major. Tempo: Allegro appassionato. Dynamics: ff (fortissimo) at the beginning of the first measure.

Measure 1: Treble staff has eighth-note pairs connected by slurs. Bass staff has eighth-note pairs connected by slurs.

Measure 2: Treble staff has eighth-note pairs connected by slurs. Bass staff has eighth-note pairs connected by slurs.

Measure 3: Treble staff has eighth-note pairs connected by slurs. Bass staff has eighth-note pairs connected by slurs.

Measure 4: Treble staff has eighth-note pairs connected by slurs. Bass staff has eighth-note pairs connected by slurs.

COMMEDIE DELL' ARTE -

jejíž vznik spadá do počátku XVI. století, byla improvizovaným divadlem, kde herci měli pouze hrubou osnovu děje — promluvy a akce svých postav vytvářeli přímo na jevišti. Vše tedy záleželo na vtipnosti představitelů, jak dovedli využít situační komiky a dosáhnout úspěchu. Svou úlohu však měli usnadněnu standardizací postav, jejich stálým charakterem, chováním, obvyklými situacemi, kostýmem i mluvou; toto vše pak bylo pro herce spolehlivou základnou a odrazovým můstkom. Pomocí těchto charakteristických prvků byly ztvárnovány v. commedii dell' arte již v XVI. století 4 základní typy: měšťácký mazaný Pantalone, vždy Benátčan a obchodník — suchopárný Dottore, potrhlý advokát z Bologne — vtipný lidový Arlecchino — a prohnaný Brighella. Později k témt typům přibyly postavy další: bystrý a pohotový Truffaldino, chvastounský Capitano, služka (Smeraldina, Colombina atd.), milenec (Silvio, Florindo atd.), milenka (Rosaura, Beatrice atd.). Tyto postavy commedia dell' arte byly výrazem lidové společenské kritiky a velmi ostře odrážely současný život. Byly obrazem onoho ohromného nástupu tehdy mladého a průbojného měšťanstva, jeho hospodářské síly a obchodní zdatnosti. Během dalšího dějinného vývoje však staré typy těchto komických postav přestávaly odpovídat nové společenské situaci — která si žádala nových typů, vyrůstajících již z nové doby. Tak commedia dell' arte pomalu ztrácela svůj společensko-kritický a realistický pohled. Tak tomu bylo již počátkem XVIII. století. A právě v této situaci začíná psát Carlo Goldoni své komedie — ve snaze dát italskému divadlu hodnotné literární předlohy. V díle tohoto významného italského dramatika se odráží nejen doba poslední slávy commedia dell' arte, nýbrž zároveň i její přerod. Goldoni využívá ze staré commedia všeho, co v ní bylo zdravého, využívá starých tradičních mask nejen v plném účinu společenské kritiky, ale vidí v nich a prokresluje lidské charaktery v jejich proměnlivosti a vývoji. Vytváří novou italskou veselohru a stává se tak reformátorem improvizovaného divadla. K vítězství nad starou formou commedia dell' arte mu dopomohla především neobyčejná dovednost a schopnost využít jadrného humoru bergamských sluhů, kteří v jeho komediích zesměšňují malichernost a předsudky měšťáckých Pantalonů, nadutost Doktorů a mazanost Brighellů.

Hra Sluha dvou pánu je typickým dokladem Goldonova literární tvorby. V ní otevřeně vyhrává chudý, ale bystrý sluha Truffaldino nad svým měšťanským pánum. Spolu se služkou Smeraldinou dokáže svým protihráčům — pánum měšťanům, že jsou ve všem vždy chytřejší než oni. Díky srozumitelnosti, lidovosti a svěžesti svého humoru dovede tatohra rozesmát a pobavit i dnešního diváka. Svým radostným a úsměvným pohledem na život zlákala již nejednoho hudebníka k zpracování.

U nás se tak stalo již ve dvou případech: s operou J. Hanuše »Sluha dvou pánu« a dnešním baletem J. Burghausera.

Premiéra 7. listopadu 19

JARMIL E

SLUHA DV

Balet o 3 dějstvích podle

Choreograf a režisér:
Emerich Gabzdyl

Dirigent: Antonín Kašper

Scéna a kostýmy:
Věra Friedrichová j. h.

Pantalon, benátský obchodník . . .

Clarice, jeho dcera . . .

Doktor Lombardi . . .

Silvio, jeho syn . . .

Federigo Rasponi, Turiňan . . .

Beatrice, jeho sestra . . .

Florindo Aretusi, její milý . . .

Brighella, hostinský . . .

Smeraldina, služka Claricina . . .

Truffaldino, sluha . . .

Taneční mistr . . .

1. číšník . . .

2. číšník . . .

Dudák . . .

Číšník na svatbě . . .

Nosič Florindův . . .

Ospalý sluha . . .

Hudebníci, sluhové a služky, hosté mládež . . .

URGHAUSER

VOU PÁNU

C. Goldoniho napsal Jan Rey

Asistent choreografa:

Julie Jastřemska
Korepetitor: Jan Gabzdyl
Vítězslav Hlávka
Inspicient: Marie Pecháčková

Albert Janíček
Karel Jurčík
Dagmar Svobodová
Marcela Martiníková
Alexander Pohribný
Ivan Mičola
Josef Radil
Vlasta Pavelcová
Bohuslav Pašek
Ladislav Mašek
Olga Čecháková
Věra Hradilová
Karel Jurčík
Albert Janíček
Jaroslav Čejka
Jiří Duží
Jaroslav Čejka
Jiří Hájek
Josef Radil
Leo Krawiarz
Jiří Duží

u Federiga

baletní soubor
a externí sbor

CHOREOGRAF A REŽISÉR:

Na scénu Státního divadla v Ostravě se poprvé dostává komedijní balet, jehož libreto napsal Jan Rey podle slavného díla Carla Goldoniho »Sluha dvou pánů«.

Ve skutečnosti bylo libreto napsáno v roce 1955 na můj návrh a mělo sloužit k baletu, sestavenému z dosud méně známých skladeb Mozartových. Tento pak měl náš soubor uvést u příležitosti oslav dvoustého výročí narození skladatele. Protože však k realizaci tohoto záměru nedošlo, sáhl jsem k drobným skladbám Mozartovým a provedl je pod názvem »Mozartiana«. Jarmil Burghauser, který měl provést instrumentaci a úpravu Mozartovy hudby k zmíněnému již libretu »Sluhy dvou pánů«, se pak rozhodl, že sám napíše nový balet na toto téma. Takové tedy byly okolnosti vzniku nového českého baletu zcela zvláštního žánru. Jeho prvé provedení baletem Národního divadla v Praze v Německově choreografii mu probojovalo cestu na ostatní scény zahraniční i domácí (Berlín, Drážďany, Ústí n. L.). Nyní je to Ostrava, které není Jarmil Burghauser neznámý. Vždyť jeho první balet »Honza a čert« byl uveden na naší scéně v roce 1954 — jako československá premiéra.

Na rozdíl od tohoto baletu vytvořil Jarmil Burghauser ve »Sluhovi dvou pánů«, jak sám říká, nový typ komedijního baletu, jehož oproštěnost a soustředěnost obsahová i formální se blíží až k jistému typu moderního primitivismu. Ačkoli řada jeho myšlenek je inspirována italskou taneční houbou XVIII. století a italská atmosféra je šťastně vystižena, přece nelze zapřít ryze český původ dílka, které ve své muzikální bezprostřednosti nechce řešit převratné problémy, nýbrž chce se stát pevným odrazištěm pro jevištní taneční projev, vytvořit přiléhavou náladu scén, situací i charakterů hlavních postav a přinést divákovi okamžiky úsměvné pohody.

»Sluha dvou pánů« je již čtyřicátým pátým baletem, který na ostravské scéně inscenuji. Volím v něm nové pohybové a taneční ztvárnění, odlišné od předešlých baletů. K výtvarné spolupráci jsem také zvolil novou spolupracovnici, akademickou malířku Věru Friedrichovou, která vdechla scénám jas italského nebe a jižní sytost barev. Hudební nastudování je svěřeno dirigentu A. Kašperovi.

Bohatá paleta rolí a drobných postaviček děje dál vyzrálým i mladým umělcům našeho souboru dostatek příležitosti k uplatnění. Až budete číst tyto řádky, budou už za námi dny perné práce — radostné vědomím, že přineseme našim divákům nové dílo ve zcela nezvyklém rouše.

Andante mosso - Beatrice

mf

Music score:

Treble Staff:

Bass Staff:

OBSAH BALETU

I. dějství: V zahradě svého domu v Turíně pořádá bohatý obchodník Federigo hostinu na počest přítele z Benátek — Pantalona. Zatímco hosté tančí, zpečetují oba své obchodní jednání svatební smlouvou: Federigo si má vzít Pantalonovu dceru Clarici. Radostně si připijejí a rozkukázený Pantalone se dává do tance s Federigovou sestrou Beatricí, kterou se pokusí políbit. Když dostane políček, dobrá nálada je pokážena. Pantalone odchází a s ním i všichni hosté. Rozhněvaná Beatrice zůstane sama. Brzy však přijde její milenec Florindo, s nímž si při doštaveníku vymění dárky — medailón a vějíř. Vyrůší je Federigo, který Florindovi nepřeje. Dojde mezi nimi k hádce a nakonec k souboji, při němž jeden z Florindových hudebníků nešťastnou náhodou probodne Federiga. Všichni i s Florindem zděšeně prchají. Za chvíli se vrací Beatrice, převlečená do šatů svého bratra, a odchází hledat svého milence.

Proměna: Prchající Florindo vzpomíná na svou Beatrici. Po jeho odchodu se objeví Truffaldino, kterému se podaří vtrít se do služeb Beatrice.

Proměna: Na náměstí v Benátkách přichází Beatrice s Truffaldinem. Hostinský Brighella získává nové hosty. Zároveň ze svého domu vychází doktor se Silviem, milencem Clariciným, a jdou na námluvy do domu Pantalonova. Tamtéž namíří i přestrojená Beatrice. Lelkujícího Truffaldina probudí příchod služky Clariciny Smeraldiny. Oba v sobě najdou zalíbení. Vyrůší je přicházející Florindo, který hledá sluhu a ubytování. Truffaldino se ochotně nabídne a tak má najednou pány dva.

II. dějství: V domě Pantalonově dochází k námluvám. Zatímco otcové rozmlouvají, milenci Clarice a Silvio využívají nestřeženého okamžiku k polibku. Všechny však ohromí náhlý příchod Beatrice, která nepoznána se dožaduje splnění Pantalonova slibu, že dá svou dceru Federigovi.

Proměna: Clarice je zoufalá. Když ji tak zastihne Beatrice, odhalí jí tajemství svého převleku s prosbou, aby ji neprozradila. Obě dívky se veselé objímají. To vše uvidí Silvio a napadne Beatrici, která se brání. Když Silvio v souboji upadne, dá mu na žádost Clarice milost. Po jejím odchodu zahrne Silvio Clarici výčitkami a ta, předstírajíc zoufalství, chce se probodnout. Smeraldina jí vyrve kord a oboří se na Silvia.

III. dějství: Zatím v hostinci Brighellově Truffaldino posluhuje svým dvěma pánum. Tento nesnadný úkol plní pomocí dvou číšníků. Protože však rozkazy následují jeden za druhým, Truffaldino je za chvíli již úplně popleten. V práci ho zastihne Smeraldina, přinášející list Beatrici od Clarice. Truffaldino ho slibí odevzdat. Po jejím odchodu však zamění kabáty svých pánu, takže oni pak v kapsách najdou své dárky — medailón a vějíř. Truffaldino musí s pravdou ven a oba milenci se šťastně setkají. Truffaldino dostane vyhubováno, ale zároveň i odměnu — měšec.

Proměna: Silvio a Clarice se také smířují a Truffaldino současně oznamuje Smeraldině, že jejich štěstí nestojí již nic v cestě.

Proměna: Slavnostní hostinou s přípitky a tancem končí šťastné spojení tří párů.

Clarice - Silvio

Andante con moto
p dolcissimo

Musical score for piano:

Top Staff (G clef):
Bottom Staff (F clef):

Measure 1: G major chord (B, D, G)
Measure 2: C major chord (E, G, C)
Measure 3: D major chord (F#, A, D)
Measure 4: E major chord (G, B, E)
Measure 5: F major chord (A, C, F)
Measure 6: G major chord (B, D, G)
Measure 7: C major chord (E, G, C)
Measure 8: D major chord (F#, A, D)
Measure 9: E major chord (G, B, E)
Measure 10: F major chord (A, C, F)

Jarmil Burghauser: Sluha dvou pánů. Program Šáman divadlo v Ostravě v redakci
dramaturga H. Šimáčkovej, sestavila prom.
hist. Eva Sýkorová. Obálka: V. Friedrichmayer.
foto: Fr. Krasl, typografická spolupráce R. Mikelska. Výtiskl Moravské tiskárské závody.
Hollarova 14, Ostrava, prov. 22, Olomouc, n. p., Olomouc,
závod Ostrava, 1969. Cena 1,50 Kčs